

LA SETMANA DE VALENTÍ PUIG

Diferència entre c

"A les Drassanes, almenys haurien d'haver convidat Johan Cruyff. Algú afegeix que el plat fort de la Fira serà la resolució d'un enigma titulat 'Les pastanagues despistades'. Francament, ben aviat no hi haurà cap diferència entre la cultura catalana i la Bonoloto."

ARXIU

Deng Xiaoping.

Dilluns, 21. Tothom busca una política acomodaticia amb Xina, com si ens volguéssim creure, fos com fos, l'experiment d'una economia de mercat sense drets humans. Volem suposar també que els transistors, el fax o la televisió global incitaran al desig de llibertat: de fet, tots els països volen comerciar amb Xina sigui com sigui i consenten alhora una operació de fumisteria avalada pels realismes polítics. Però la repressió política a la Xina en plena metamorfosi econòmica no minva: de fet, va augmentant. Ho diu l'informe d'Asia Watch que avui publica la premsa internacional. En matèria de detencions polítiques, 1993 ha estat el pitjor any després de Tiananmen: 250 dissidents detinguts de forma arbitrària, dels quals un 80% foren detencions fetes al Tibet. La tortura encara és ben usual al "gulag" xinès, amb un total de 1.700 presoners polítics censats per Asia Watch. Les campanyes de reeducació política continuen, per exemple, amb un grup de monges budistes detingudes sense cap acusació específica. Vet aquí que, no fa gaire, la reaparició somnàmbula de Deng Xiaoping va fer gràcia als columnistes sentimentaloides que no tenen res a dir.

Dimarts, 22. Avui el ministre Solbes ha dit que qualsevol dia l'estat no podrà pagar les pensions. Quan ho he sabut, tot d'una he gaitat al carrer però no hi he vist res de nou. La gent circulava amb normalitat, sense alteracions visibles. És una estranya manera de no reaccionar quan t'avisen que t'han robat la cartera. Sempre he cregut que sense ordre no

RAFA GIL

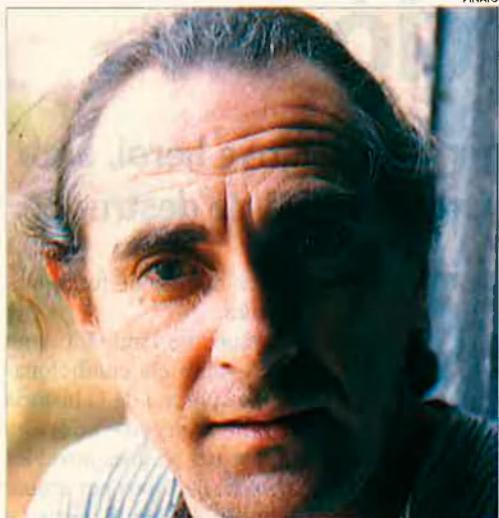
Pere Solbes.

és possible la llibertat però també crec que la revolta fiscal ha estat l'origen de canvis i circumstàncies molt positives per a la condició humana. Sabíem que cada vegada naixia menys gent i que cada vegada morirem més vells: fer comptes no era difícil, però ens havien fet les mil promeses. Aneu pagant mentre treballem, ens deia l'estat. Ara reconeix que quan ja no treballem no podem cobrar. És la vergonyosa bancarrota de l'estat providència, i de tots els instituts nacionals d'imprevisió, criatures predilectes del socialisme. També és un frau sense acusats, sense rostres concrets darrere la gàbia de vidre que protegeix els presumptes culpables als judicis contra la màfia. Avui per avui, la màfia de l'igualitarisme encara mana, com a nova classe. A partir d'això, ja tot és possible a Espanya, amb les 150.000 lleis en vigència i amb 8.000 esmenes presentades a la ponència política del congrés del PSOE. Són dades de la premsa d'avui, amb l'únic al·licient que, de mitjana, cada dona del país gasta a l'any 10.678 pessetes en roba interior.

Dimecres, 23. A la barra de l'aperitiu, un contertullà una mica elitista va esclovellant ous de guatlilla i es queixa que dos futbolistes del Barça facin demà el pregó de la Setmana del Llibre en Català. Vertaderament, el mercat és el mercat i, si Brigitte Bardot fa el que pot per defensar els cavalls, dos futbolistes –no sabem si a duo o en alternança– poden fer miracles per la difusió del llibre en català. De tota manera, recordo que la Fira de Frankfurt –mercat dels mercats del llibre– ca-

tura catalana i Bonoloto

ARKIU

Pau Riba.

da any convida una gran figura del pensament o de la literatura. A les Drassanes, almenys haurien d'haver convidat Johan Cruyff. Algú afegeix que el plat fort de la Fira serà la resolució d'un enigma titulat "Les pastanagues despistades". Francament, ben aviat no hi haurà cap diferència entre la cultura catalana i la Bonoloto. Per a confirmar les meves sospites, també m'han contat que Pau Riba recitarà poemes del seu avi.

Dijous, 24. Abel Matutes i Fernando Morán —caps de llista del PP i PSOE a les eleccions europees— han coincidit avui al programa matinal d'Antena 3. Paradoxalment, el polític proverbialment progressista semblava arrelat en un gran atavisme ideològic i l'empresari eivissenc sempre acusat de capitalisme salvatge raonava com peix dins l'aigua. Si la recessió econòmica domina el debat de les eleccions europees, Matutes guanyarà el debat —les eleccions ja són una altra cosa— per golejada. En realitat, Fernando Morán no pot dissimular que l'economia li repugna: és típic dels humanistes, recelosos de les coses massa humanes. Els electors s'abstindran o faran ús del vot "europeu" com un vot de càstig, però és improbable que els dilemes de la Unió Europea arribin a ser tema de discussió als casinos. És una llàstima perquè és una de les grans qüestions del nostre temps i ens deixarà de banda una vegada més.

Divendres, 25. Si ja sembla que la vaga general és cosa de fa dos segles, les darreres eleccions legislatives són un record anterior a

ARKIU

Fernando Morán.

la invenció de la pólvora. Com una memòria pleistocènica, aquesta setmana hem celebrat l'aniversari del 23-F, que ja s'ha convertit en un joc de societat: on eres tu aquell dia, aquell 23 de febrer? Però encara és més habitual l'oblit, fins al punt que ni tan sols ens immuta veure'l transformat —per sort o per desgràcia— en matèria de guirigall per un programa de Tele 5 amb detector de mentides.

Valentí Puig